

2023/2175

18.10.2023

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2023/2175

av den 7 juli 2023

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som närmare specificerar kraven på bibehållande av risk för originatorer, medverkande institut, ursprungliga långgivare och serviceföretag

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.7 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa att investerare och tillsynsmyndigheter förstår hur en syntetisk eller villkorad form av bibehållande är likvärdig med ett av de bibehållandalternativ som anges i artikel 6.3 i förordning (EU) 2017/2402, bör användningen av en sådan form av bibehållande och detaljerna om detta anges i det slutliga emissionsdokumentet, prospektet, en sammanfattning av transaktionen eller en översikt över värdepapperiseringens huvudsakliga egenskaper.
- (2) I artikel 6.3 a–e i förordning (EU) 2017/2402 fastställs olika villkor för att uppfylla det krav på bibehållande av risk som fastställs i artikel 6.1 i den förordningen. För att harmonisera tillämpningen av kravet på bibehållande av risk och uppnå ett likvärdigt bibehållande av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i en värdepapperisering är det nödvändigt att närmare specificera dessa villkor, inbegripet uppfyllandet genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande. I ett ABCP-program är en likviditetsfacilitet som täcker 100 % av kreditrisken för var och en av de värdepapperiserade exponeringarna, eller som utgör en förstaförlustposition i förhållande till värdepapperiseringen, likvärdig med att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen. Sådana ABCP-program bör därför anses uppfylla kravet på bibehållande av risk i enlighet med artikel 6.3 a och d i förordning (EU) 2017/2402.
- (3) Den syntetiska överskottsmarginalen definieras i artikel 2.29 i förordning (EU) 2017/2402 som ett belopp som originatorn enligt avtal fastställer för att absorbera förluster. Följaktligen ger den syntetiska överskottsmarginalen upphov till ett exponeringsvärde som bör beaktas vid mätningen av det väsentliga ekonomiska intresset netto vid ursprungstidpunkten. Därför bör den syntetiska överskottsmarginalen av originatorn erkännas som en möjlig form av efterlevnad av en syntetiska värdepapperisering med kravet på bibehållande av risk om den syntetiska överskottsmarginalen uppfyller villkoren i artikel 6.1 i förordning (EU) 2017/2402 och om den syntetiska överskottsmarginalen omfattas av ett kapitalkrav i enlighet med tillämplig stabilitetsreglering.
- (4) Syntetiska överskottsmarginaler kan betecknas på två olika sätt. Ett sätt är att tillhandahålla kreditförstärkning till den högst prioriterade tranchen eller mezzanintranchen. Ett andra sätt är att tillhandahålla kreditförstärkning för alla trancher, inklusive tranchen i första-förlustläge. Om den syntetiska överskottsmarginalen endast ger kreditförstärkning till de högst prioriterade trancherna eller mezzanintrancherna kan den inte behandlas som en tranch i första-förlustläge. Bibehållaren bör därför behålla minst ett minimibelopp i alla trancher för att uppfylla kraven i artikel 6.3 a i förordning (EU) 2017/2402. Om den syntetiska överskottsmarginalen ger kreditförstärkning till alla trancher bör den syntetiska överskottsmarginalen motsvara en tranch i första-förlustläge i den syntetiska värdepapperiseringen och därmed anses uppfylla kraven i artikel 6.3 d i förordning (EU) 2017/2402.

⁽¹⁾ EUT L 347, 28.12.2017, s. 35.

- (5) Det är nödvändigt att specificera det ekonomiska intresse som ska bibehållas när de underliggande exponeringarna i en värdepapperisering omfattar utnyttjade och outnyttjade kreditfaciliteter. Eftersom kreditrisken fastställs på grundval av de utnyttjade beloppen bör det ekonomiska intresset netto mätas enbart med beaktande av dessa belopp.
- (6) För att säkerställa att kravet på bibehållande fortlöpande uppfylls när den konsoliderade gruppen behåller det ekonomiska intresset netto och den bibehållare som tillhör gruppen inte längre omfattas av gruppbaserad tillsyn, är det nödvändigt att fastställa att en eller flera av de återstående enheter som omfattas av gruppbaserad tillsyn bör anta en exponering mot värdepapperiseringen.
- (7) Enligt artikel 6.1 första stycket i förordning (EU) 2017/2402 är det förbjudet att sälja eller risksäkra det bibehållna ekonomiska intresset, eftersom detta skulle undanröja bibehållarens exponering mot kreditrisken för de bibehållna värdepapperiseringspositionerna eller exponeringarna. Därför bör risksäkring endast tillåtas om den risksäkrar bibehållaren mot andra risker än kreditrisken för de bibehållna värdepapperiseringspositionerna eller exponeringarna. Risksäkring bör dock också tillåtas om den genomförs före värdepapperiseringen som ett legitimt och försiktigt inslag i kreditgivning eller riskhantering och inte skapar någon skillnad för bibehållarens nytta mellan kreditrisken för de bibehållna värdepapperiseringspositionerna eller exponeringarna och de värdepapperiseringspositioner eller exponeringar som överförs till investerare. När det gäller värdepapperiseringar där bibehållaren åtar sig att behålla mer än det minsta väsentliga ekonomiska intresset netto på 5 % bör risksäkring inte vara förbjuden för bibehållna intressen utöver den procentandelen, förutsatt att dessa omständigheter anges i det slutliga emissionsdokumentet, prospektet, sammanfattningen av transaktionen eller översikten över värdepapperiseringens huvudsakliga egenskaper.
- (8) För att säkerställa ett löpande bibehållande av det väsentliga ekonomiska intresset netto bör bibehållare säkerställa att det inte finns några inbäddade mekanismer i värdepapperiseringsstrukturen som medför att det bibehållna väsentliga ekonomiska intresset netto mätt vid ursprungstidpunkten sjunker snabbare än det överförda intresset. Av samma orsak bör det bibehållna väsentliga ekonomiska intresset netto inte prioriteras i fråga om kassaflöden för att företrädesvis gynnas av att återbetalas eller amorteras på ett sätt som skulle minska det bibehållna väsentliga ekonomiska intresset netto under 5 % av det löpande nominella värdet av de trancher som sålts eller överförts till investerare eller av de värdepapperiserade exponeringarna, eller under nettovärdet på 5 % när det gäller nödlidande exponeringar i traditionella värdepapperiseringar av sådana exponeringar. Kreditförstärkningen till den investerare som tar på sig exponering mot en värdepapperiseringsposition bör dessutom inte sjunka oproportionellt i förhållande till återbetalningstakten för de underliggande exponeringarna. Detta krav bör inte hindra bibehållaren från att få prioriterad ersättning för tjänster som tillhandahålls specialföretaget för värdepapperiseringen, förutsatt att ersättningsbeloppet fastställs på armlängds avstånd och att strukturen på en sådan ersättning inte undergräver kravet på bibehållande.
- (9) Om huvudgäldenären har en lämplig intresseavvägning med investeraren, inbegripet i en situation där värdepapperiseringen uteslutande omfattar egenemitterade säkerställda obligationer eller andra egenemitterade skuldinstrument, bör den enhet som värdepapperiserar dessa instrument inte vara skyldig att vidta några ytterligare åtgärder för att uppfylla kravet på bibehållande av risk.
- (10) I artikel 8 i förordning (EU) 2017/2402 föreskrivs vissa undantag från förbudet mot återvärdepapperisering. Eftersom kraven för bibehållande gäller för de två nivåerna av de transaktioner som ingår i en återvärdepapperisering är det nödvändigt att specificera hur dessa transaktioner ska uppfylla kravet på bibehållande. Som en allmän regel bör de första värdepapperiseringarna av exponeringar och transaktionens andra "ompaketerade" nivå behandlas separat för att uppfylla kravet på bibehållande av risk. Det bör därför finnas en skyldighet att behålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto på var och en av dessa nivåer. Detsamma bör gälla för transaktioner med mer än en underliggande värdepapperisering, såsom andra ABCP-program än de som avses i artikel 8.4 i förordning (EU) 2017/2402. Det är emellertid möjligt att den av värdepapperiseringens originator som fungerar som bibehållare värdepapperiserar positioner som denna har bibehållit utöver minimikravet på bibehållande på värdepapperiseringens första nivå. I så fall bör originatorn inte vara skyldig att bibehålla ett ytterligare intresse på återvärdepapperiseringsnivån, förutsatt att inga andra exponeringar eller positioner läggs till återvärdepapperiseringens underliggande grupp. I dessa fall bör återvärdepapperiseringen endast betraktas som den andra delen av samma transaktion som inte väsentligt skulle förändra värdepapperiseringens ekonomiska grund. Det ursprungliga bibehållandet på värdepapperiseringsnivå bör därför vara tillräckligt för att uppfylla syftet med kravet på bibehållande av risk. Slutligen bör en ny tranchuppdelning av värdepapperiseringens originator i en värdepapperiseringsposition till sammanhängande trancher inte betraktas som en återvärdepapperisering i den mening som avses i kravet på bibehållande.

- (11) De krav på urval av tillgångar som fastställs i artikel 6.2 i förordning (EU) 2017/2402 är en integrerad del av ramverket för bibehållande av risk. Om originatorer kunde välja tillgångar för att värdepapperisera portföljer med sämre kreditkvalitet, särskilt utan investerarnas eller de potentiella investerarnas vetskap, skulle syftet och effektiviteten med bibehållande av risk för att sammanjämka originatorers och investerares intressen allvarligt undergrävas. I ett sådant scenario skulle originatorn visserligen använda värdepapperiseringen för att avlasta riskfyllda tillgångar, men investerarna skulle vilseledas att förlita sig på att originatorn bibehåller en del av risken som bevis för en lämplig intresseavvägning. För att undvika ett sådant scenario och för att skapa rättssäkerhet och rättstrygghet är det nödvändigt att fastställa kriterier som originatorer kan förlita sig på för att säkerställa överensstämmelse med artikel 6.2 i förordning (EU) 2017/2402. Dessutom bör kriterier för fastställande av "jämförbara tillgångar" också anges. Värdepapperiseringar där jämförelsen i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EU) 2017/2402 inte är möjlig på grund av att alla jämförbara tillgångar överfördes till specialföretaget för värdepapperisering bör anses uppfylla kraven i den punkten, förutsatt att det faktum att en sådan jämförelse inte är möjlig anges i det slutliga emissionsdokumentet, prospektet, sammanfattningen av transaktionen eller översikten över värdepapperiseringens huvudsakliga egenskaper.
- (12) Om ett insolvensförfarande har inletts av bibehållaren, eller om bibehållaren inte kan fortsätta att agera i denna egenskap av orsaker som ligger utanför bibehållarens eller dess aktieägares kontroll, bör det vara möjligt att behålla det återstående väsentliga ekonomiska intresset netto av en annan juridisk person som uppfyller kraven i artikel 6 i förordning (EU) 2017/2402, så att intresseavvägningen fortsätter att ske.
- (13) Enligt artikel 6.1 fjärde stycket i förordning (EU) 2017/2402 får endast serviceföretag som kan uppvisa sakkunskap när det gäller att förvalta exponeringar som är av samma typ som de värdepapperiserade exponeringarna agera som bibehållare i en traditionell värdepapperisering av nödlidande exponeringar. Det är därför lämpligt att fastställa de kriterier som serviceföretag bör uppfylla för att kunna visa att de har den sakkunskap som krävs för att förvalta exponeringar som liknar de värdepapperiserade exponeringarna.
- (14) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 625/2014 ⁽²⁾ kompletterar bestämmelserna om bibehållande av risk som anges i artikel 405 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽³⁾ för kreditinstitut och värdepappersföretag. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2401 ⁽⁴⁾ ändrades förordning (EU) nr 575/2013 genom att del fem, och därmed artikel 405, i den förordningen ströks. De krav på bibehållande av risk som föreskrevs i artikel 405 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs nu i artikel 6 i förordning (EU) 2017/2402. Delegerad förordning (EU) nr 625/2014 bör därför upphävas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43.6 i förordning (EU) 2017/2402.
- (15) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som utarbetats i nära samarbete med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och som Europeiska bankmyndigheten har överlämnat till kommissionen.
- (16) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning grundar sig på, gjort en lönsamhetsanalys och begärt råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 625/2014 av den 13 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med hjälp av tekniska tillsynsstandarder om de krav som investerande institut, medverkande institut, institut som är ursprungliga långgivare och institut som är originatorer ska uppfylla när det gäller exponeringar mot överförda kreditrisker (EUT L 174, 13.6.2014, s. 16).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2401 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 347, 28.12.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *syntetisk form av bibehållande*: bibehållande av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto genom att använda derivatinstrument.
- b) *villkorad form av bibehållande av risk*: bibehållande av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto genom användning av kreditstöd som säkerställer omedelbar verkställighet av kravet på bibehållande, inbegripet genom garantier, rembursor eller liknande former av kreditstöd.

Artikel 2

Bibehållare av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto

1. Kravet i artikel 6.1 första stycket i förordning (EU) 2017/2402, där det anges att det bibehållna väsentliga ekonomiska intresset netto inte ska delas upp på olika typer av bibehållare, ska uppfyllas av något av följande:

- a) En eller flera originatorer.
- b) Ett eller flera medverkande institut.
- c) En eller flera ursprungliga långgivare.
- d) Ett eller flera serviceföretag i en traditionell värdepapperisering av nödlidande exponeringar, förutsatt att de uppfyller kravet på sakkunskap som anges i artikel 19 i denna förordning.

2. Om mer än en originator uppfyller kravet på bibehållande ska varje originator uppfylla detta krav proportionellt med hänvisning till de värdepapperiserade exponeringar för vilka den är originator.

3. Om mer än en ursprunglig långgivare uppfyller kravet på bibehållande ska varje ursprunglig långgivare uppfylla detta krav proportionellt i förhållande till de värdepapperiserade exponeringar för vilka den var ursprunglig långgivare.

4. Genom undantag från punkterna 2 och 3 får kravet på bibehållande uppfyllas i sin helhet av en enda originator eller ursprunglig långgivare, förutsatt att ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Originatorn eller den ursprungliga långgivaren har etablerat och förvaltar programmet för tillgångsbaserade certifikat (ABCP) eller annan värdepapperisering.
- b) Originatorn eller den ursprungliga långgivaren har upprättat ABCP-programmet eller annan värdepapperisering och har bidragit med mer än 50 % av de totala värdepapperiserade exponeringarna mätt i nominellt värde vid ursprungstidpunkten.

5. Om mer än ett medverkande institut är berättigat att uppfylla kravet på bibehållande ska det uppfyllas antingen av

- a) det medverkande institut vars ekonomiska intresse är närmast sammanjämkat med investerarens intresse enligt överenskommelse mellan alla medverkande institut på grundval av objektiva kriterier, inbegripet samtliga följande:
 - i) Transaktionens avgiftsstruktur.
 - ii) Det medverkande institutets deltagande i inrättandet och förvaltningen av ABCP-programmet eller annan värdepapperisering.
 - iii) Exponeringen mot kreditrisken i värdepapperiseringarna eller
- b) varje medverkande institut i förhållande till det totala antalet medverkande institut.

6. Om mer än en serviceföretag är behörigt att uppfylla kravet på bibehållande ska det uppfyllas antingen av
- serviceföretaget med det dominerande ekonomiska intresset av en framgångsrik uppgörelse av exponeringarna i den traditionella värdepapperiseringen av nödlidande exponeringar, enligt överenskommelse mellan alla involverade serviceföretag på grundval av objektiva kriterier, inbegripet transaktionens avgiftsstruktur och serviceföretagets tillgängliga resurser och sakkunskap för att hantera exponeringarnas uppgörelseprocess, eller
 - varje serviceföretag proportionellt i förhållande till de värdepapperiserade exponeringar som den förvaltar, vilka ska beräknas som summan av nettovärdet av de värdepapperiserade exponeringar som klassificeras som nödlidande exponeringar och av det nominella värdet av de presterande värdepapperiserade exponeringarna.
7. En enhet ska inte anses ha inrättats eller bedriva verksamhet enbart i syfte att värdepapperisera exponeringar i enlighet med artikel 6.1 andra stycket i förordning (EU) 2017/2402 om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- Enheten har en strategi och kapacitet att fullgöra betalningsförpliktelser som är förenliga med en bredare affärsmodell som inbegriper väsentligt stöd från kapital, tillgångar, avgifter eller andra inkomstkällor, genom vilken enheten inte förlitar sig på de exponeringar som ska värdepapperiseras, på eventuella intressen som bibehållits eller föreslås bibehållas i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) 2017/2402, eller på motsvarande inkomster från sådana exponeringar och intressen, som sin enda eller dominerande inkomstkälla.
 - Ledamöterna i ledningsorganet har den erfarenhet som krävs för att enheten ska kunna följa den etablerade affärsstrategin, samt lämpliga styrningsarrangemang på organisationsnivå.

Artikel 3

Uppfyllande av kravet på bibehållande genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande

1. Uppfylldandet av kravet på bibehållande på ett sätt som motsvarar ett av de alternativ som anges i artikel 6.3 i förordning (EU) 2017/2402 genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande ska uppfylla samtliga följande villkor:
- Det bibehållna beloppet motsvarar minst det belopp som krävs enligt det alternativ med vilken den syntetiska eller villkorade formen av bibehållande kan likställas.
 - Bibehållaren har i det slutliga emissionsdokumentet, prospektet, sammanfattningen av transaktionen eller översikten över värdepapperiseringens huvudsakliga egenskaper uttryckligen angett att denne fortlöpande kommer att bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen genom en syntetisk eller villkorad form.

Vid tillämpning av led b ska bibehållaren i det slutliga emissionsdokumentet, prospektet, sammanfattningen av transaktionen eller översikten över värdepapperiseringens huvudsakliga egenskaper lämna alla uppgifter om tillämplig syntetisk eller villkorad form av bibehållande, inbegripet den metod som används för att fastställa det väsentliga intresse netto som bibehålls och en förklaring till vilket av de alternativ som anges i artikel 6.3 a–e i förordning (EU) 2017/2402 som bibehållandet motsvarar.

2. Om en annan enhet än ett institut enligt definitionen i artikel 4.1.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och som inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 och 13.4 i direktiv 2009/138/EG bibehåller ett ekonomiskt intresse genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande, ska detta bibehållna intresse vara fullständigt säkrat i konstanter och innehåll enligt arrangemangen i artikel 16.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

*Artikel 4***Bibehållande motsvarande minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförs till investerare**

Det bibehållande som avses i artikel 6.3 a i förordning (EU) 2017/2402 (vertikal andel) ska uppfyllas genom någon av följande metoder:

- a) Direkt bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförs till investerare.
- b) Bibehållande av en exponering som utsätter innehavaren för kreditrisken för varje emitterad tranch i en värdepapperiseringstransaktion på proportionell basis på minst 5 % av det totala nominella värdet av varje emitterad tranch.
- c) Bibehållandet av minst 5 % av det nominella värdet av varje värdepapperiserad exponering, förutsatt att den bibehållna kreditrisken i sådana exponeringar är likställd med eller efterställd den kreditrisk som värdepapperiserats för samma exponeringar.
- d) Tillhandahållande, inom ramen för ett ABCP-program, av en likviditetsfacilitet, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - i) Likviditetsfaciliteten täcker 100 % av den andel av kreditrisken för värdepapperiserade exponeringar i värdepapperiseringstransaktionen som finansieras genom ABCP-programmet.
 - ii) Likviditetsfaciliteten täcker kreditrisken så länge bibehållaren måste bibehålla det väsentliga ekonomiska intresset netto.
 - iii) Likviditetsfaciliteten tillhandahålls av originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren i värdepapperiseringstransaktionen.
 - iv) Investerarna har inom ramen för det ursprungliga offentliggörandet fått tillgång till all information som är nödvändig för att kontrollera att leden i, ii och iii är uppfyllda.

*Artikel 5***Bibehållande av originatorns intresse i en revolverande värdepapperisering eller värdepapperisering av revolverande exponeringar**

Bibehållandet av originatorns intresse på minst 5 % av det nominella värdet av varje värdepapperiserad exponering i enlighet med artikel 6.3 b i förordning (EU) 2017/2402 ska bara anses vara uppfyllt om den bibehållna kreditrisken för sådana exponeringar är likställd med eller efterställd den kreditrisk som värdepapperiserats för samma exponeringar.

*Artikel 6***Bibehållande av slumpvis utvalda exponeringar motsvarande minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna**

1. Den grupp på minst 100 potentiellt värdepapperiserade exponeringar ur vilken bibehållna icke-värdepapperiserade och värdepapperiserade exponeringar väljs ut slumpmässigt i enlighet med artikel 6.3 c i förordning (EU) 2017/2402, ska vara tillräckligt diversifierad så att man undviker en alltför stor koncentration av det bibehållna intresset.
2. Vid valet av exponeringar i enlighet med punkt 1 ska bibehållarna ta hänsyn till kvantitativa och kvalitativa faktorer som är lämpliga för typen av värdepapperiserade exponeringar för att säkerställa att åtskillnaden mellan bibehållna icke-värdepapperiserade och värdepapperiserade exponeringar är slumpmässig. För detta ändamål, och i förekommande fall, ska bibehållarna ta hänsyn till följande faktorer vid val av exponeringar:
 - a) Tidpunkten för lånets uppkomst (årgång).

- b) Typ av värdepapperiserade exponeringar.
- c) Geografiskt läge.
- d) Ursprungsdatum.
- e) Förfallodag.
- f) Belåningsgrad.
- g) Typ av säkerhet.
- h) Industrisektor.
- i) Det utestående lånesaldot.
- j) Alla andra faktorer som bibehållaren anser vara relevanta.

3. Bibehållare får inte välja olika enskilda exponeringar vid olika tidpunkter, utom när det kan behövas för att uppfylla kravet på bibehållande i fråga om en värdepapperisering där de värdepapperiserade exponeringarna varierar över tiden, antingen på grund av att nya exponeringar läggs till värdepapperiseringen eller till följd av att nivån på enskilda värdepapperiserade exponeringar ändras.

4. Om bibehållaren är värdepapperiseringens serviceföretag får det urval som görs i enlighet med denna artikel inte leda till en försämring av de förvaltningsstandarder som bibehållaren tillämpar på de överförda exponeringarna i förhållande till de bibehållna exponeringarna.

Artikel 7

Bibehållande av tranchen i första-förlustläge

1. Bibehållande av den tranch i första-förlustläge som avses i artikel 6.3 d i förordning (EU) 2017/2402 ska uppfyllas genom någon av följande metoder:

- a) Innehav av positioner i eller utanför balansräkningen.
- b) Innehav av en exponering genom tillhandahållande av en villkorad form av bibehållande eller av en likviditetsfacilitet inom ramen för ett ABCP-program, som uppfyller samtliga följande kriterier:
 - i) Exponeringen täcker minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.
 - ii) Exponeringen utgör en första förlustposition i förhållande till värdepapperiseringen.
 - iii) Exponeringen täcker kreditrisken under hela bibehållandeåtagandets varaktighet.
 - iv) Exponeringen görs av bibehållaren.
 - v) Investerarna har inom ramen för det ursprungliga offentliggörandet fått tillgång till all information som är nödvändig för att kontrollera att leden i-iv är uppfyllda.
- c) Säkerhetsmarginal, enligt definitionen i artikel 242.9 i förordning (EU) nr 575/2013, om denna säkerhetsmarginal fungerar som en förstaförlustposition på minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.

2. Om tranchen i första-förlustläge överskrider 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna kan bibehållaren välja att enbart bibehålla en proportionell andel av denna tranch i första-förlustläge, förutsatt att denna andel motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.

Artikel 8

Bibehållande av en exponering i första-förlustläge på minst 5 % av varje värdepapperiserad exponering

1. Bibehållandet av en exponering i första-förlustläge på nivån för varje värdepapperiserad exponering i enlighet med artikel 6.3 e i förordning (EU) 2017/2402 ska endast anses vara uppfyllt om den bibehållna kreditrisken är efterställd den kreditrisk som värdepapperiserats i förhållande till samma exponeringar.

2. Genom undantag från punkt 1 får bibehållandet av en exponering i första-förlustläge på nivån för varje värdepapperiserad exponering i enlighet med artikel 6.3 e i förordning (EU) 2017/2402 också uppfyllas genom att originatorn eller den ursprungliga långgivaren säljer de underliggande exponeringarna till ett diskonterat värde om alla av följande villkor är uppfyllda:

- a) Diskonteringsbeloppet är minst 5 % av det nominella värdet av varje exponering.
- b) Det diskonterade försäljningsbeloppet ska återbetalas till originatorn eller den ursprungliga långgivaren endast om det diskonterade försäljningsbeloppet inte absorberas av förluster relaterade till den kreditrisk som är förknippad med de värdepapperiserade exponeringarna.

Artikel 9

Tillämpning av bibehållandemöjligheterna för traditionella värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar

1. När det gäller värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar i enlighet med artikel 6.3a i förordning (EU) 2017/2402 ska artikel 4 a och artiklarna 5–8 i den här förordningen tillämpas på andelen nödlidande exponeringar i gruppen av underliggande exponeringar i en värdepapperisering, alla hänvisningar till de värdepapperiserade exponeringarnas nominella värde ska tolkas som en hänvisning till de nödlidande exponeringarnas nettovärde.

2. Vid tillämpning av artikel 6 i denna förordning ska nettovärdet av de bibehållna nödlidande exponeringarna beräknas med användning av samma belopp av det icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdrag som skulle ha tillämpats om de bibehållna nödlidande exponeringarna hade värdepapperiserats.

3. Vid tillämpning av artikel 4 a, artikel 5 och artikel 8 i denna förordning ska nettovärdet av den bibehållna delen av de nödlidande exponeringarna beräknas med användning av samma procentandel av det icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdraget som tillämpas för den del som inte bibehålls.

4. Om det icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdraget i enlighet med artikel 6.3a andra stycket i förordning (EU) 2017/2402 har överenskommit på gruppnivå av underliggande nödlidande exponeringar eller på undergruppsnivå, ska nettovärdet av enskilda värdepapperiserade nödlidande exponeringar som ingår i gruppen eller undergruppen, beroende på vad som är tillämpligt, beräknas genom tillämpning av en motsvarande andel av det icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdraget för varje nödlidande värdepapperiserad exponering i proportion till deras nominella värde eller, i tillämpliga fall, deras utestående värde vid ursprungstidpunkten.

5. Om det icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdraget inkluderar skillnaden mellan det nominella beloppet för en eller flera trancher av en värdepapperisering av nödlidande exponeringar som garanterats av originatorn för efterföljande försäljning och det pris till vilket den tranchen eller dessa trancher först säljs till icke-närstående tredje parter enligt artikel 6.3a andra stycket i förordning (EU) 2017/2402, ska den skillnaden beaktas vid beräkningen av nettovärdet av enskilda värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar genom tillämpning av en motsvarande andel av skillnaden för varje nödlidande värdepapperiserad exponering i proportion till deras nominella värde.

Artikel 10

Mätning av nivån på bibehållandet

1. När nivån på bibehållandet av ett ekonomiskt intresse netto mäts ska följande kriterier tillämpas:

- a) Ursprungstidpunkten ska vara den tidpunkt då exponeringarna först värdepapperiserades, vilken ska vara något av följande:
 - i) Datumet för emissionen av värdepapper.
 - ii) Datum för undertecknande av kreditriskskyddsavtalet.
 - iii) Datum för avtalet om ett återbetalningspliktigt anskaffningsprisavdrag.

- b) Om beräkningen av nivån på bibehållandet baseras på nominella värden ska anskaffningspriset för tillgångar inte beaktas vid beräkningen.
- c) Belopp som inflyter i form av räntor och kreditavgifter eller andra intäkter från de värdepapperiserade exponeringarna i en traditionell värdepapperisering minskat med finansieringsutgifter och omkostnader (traditionell överskottsmarginal) ska inte beaktas vid mätningen av bibehållarens ekonomiska intresse netto.
- d) Om originatorn fungerar som värdepapperiseringens bibehållare och tillämpar det bibehållandealternativ som avses i artikel 6.3 d i förordning (EU) 2017/2402, och om exponeringsvärdet för den syntetiska överskottsmarginal som ger kreditförstärkning för alla trancher i den syntetiska värdepapperiseringen och fungerar som ett förstaförlustskydd omfattas av kapitalkrav i enlighet med den stabilitetsreglering som är tillämplig på originatorn, får originatorn beakta exponeringsvärdet för den syntetiska överskottsmarginalen vid beräkningen av det väsentliga ekonomiska intresset netto i enlighet med artikel 7 i denna förordning genom att behandla exponeringsvärdet för den syntetiska överskottsmarginalen som bibehållande av tranchen i första förlustläge, utöver det faktiska bibehållandet av tranchen i första förlustläge.
- e) Det alternativ och den metod som används för att beräkna det ekonomiska intresset netto under hela löptiden för en värdepapperiseringstransaktion, såvida inte exceptionella omständigheter kräver en ändring och denna ändring inte används som ett sätt att minska beloppet av det bibehållna intresset.
2. Det ska inte krävas att bibehållare kontinuerligt fyller på eller justerar sitt bibehållna intresse på en nivå motsvarande minst 5 % i takt med att förluster realiserats för deras bibehållna exponeringar eller fördelas på deras bibehållna positioner.

Artikel 11

Mätning av det väsentliga ekonomiska intresse netto som ska bibehållas för exponeringar i form av utnyttjade och outnyttjade kreditfaciliteter

Beräkningen av det ekonomiska intresse netto som ska bibehållas för kreditfaciliteter, inklusive kreditkort, ska enbart baseras på belopp som redan utnyttjats, realiserats eller erhållits och ska justeras i enlighet med ändringar av dessa belopp.

Artikel 12

Förbud mot risksäkring eller försäljning av ett bibehållet intresse

1. Skyldigheten enligt artikel 6.1 första stycket i förordning (EU) 2017/2402 att fortlöpande bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen ska anses vara uppfylld endast om, med beaktande av transaktionens ekonomiska substans, båda följande villkor är uppfyllda:
- a) Det bibehållna väsentliga ekonomiska intresset netto inte omfattas av någon kreditriskreducering eller risksäkring av vare sig de bibehållna värdepapperiseringspositionerna eller de bibehållna exponeringarna,
- b) bibehållaren inte säljer, överför eller på annat sätt avstår från alla eller delar av de rättigheter, förmåner eller skyldigheter som följer av det bibehållna ekonomiska intresset netto.

Genom undantag från led a får bibehållaren risksäkra det ekonomiska intresset netto om risksäkringen inte går emot kreditrisken för antingen de bibehållna värdepapperiseringspositionerna eller de bibehållna exponeringarna.

2. Bibehållaren får använda bibehållna exponeringar eller värdepapperiseringspositioner som säkerhet för säkrad finansiering, inbegripet, i förekommande fall, finansieringsarrangemang som innebär en försäljning, överföring eller annan överlåtelse av alla eller delar av de rättigheter, förmåner eller skyldigheter som följer av det bibehållna ekonomiska intresset netto, förutsatt att användningen som säkerhet inte överför exponeringen mot kreditrisken för dessa bibehållna exponeringar eller värdepapperiseringspositioner till en tredje part.

3. Punkt 1 b ska inte tillämpas i något av följande fall:
 - a) I händelse av att bibehållaren blir insolvent.
 - b) Om bibehållaren av rättsliga skäl som ligger utanför dess kontroll och utanför aktieägarnas kontroll inte kan fortsätta att agera som bibehållare.
 - c) I fall av bibehållande av risker på gruppnivå i enlighet med artikel 14.

Artikel 13

Transaktioner för vilka kravet på bibehållande inte är tillämpligt, i enlighet med artikel 6.6 i förordning (EU) 2017/2402

De transaktioner för vilka kravet på bibehållande inte är tillämpligt, i enlighet med artikel 6.6 i förordning (EU) 2017/2402, ska inbegripa värdepapperiseringspositioner i korrelationshandelsportföljen som antingen utgör referensinstrument i enlighet med artikel 338.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 eller är berättigade att inkluderas i korrelationshandelsportföljen.

Artikel 14

Bibehållande på gruppnivå

Blandade finansiella holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG ⁽⁷⁾, moderinstitut eller finansiella holdingföretag som är etablerade i unionen och som uppfyller kraven i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EU) 2017/2402 på grundval av sin konsoliderade situation i enlighet med punkt 4 i den artikeln ska, om bibehållaren inte längre omfattas av gruppbaserad tillsyn, säkerställa att en eller flera av de återstående enheter som omfattas av gruppbaserad tillsyn uppfyller kravet på bibehållande.

Artikel 15

Krav på fördelning av kassaflöden och förluster på det bibehållna intresset och på avgifter som ska betalas till bibehållaren

1. Bibehållarna får inte använda arrangemang eller inbäddade mekanismer i värdepapperiseringen som innebär att det bibehållna intresset vid ursprungstidpunkten skulle minska snabbare än det överförda intresset. Vid fördelningen av kassaflöden ska det bibehållna intresset inte prioriteras framför att den företrädesvis gynnas av att återbetalas eller amorteras före den överförda räntan.

Amortering av det bibehållna intresset via kassaflödesfördelning i enlighet med första stycket eller genom fördelning av förluster som i praktiken minskar bibehållandenivån över tiden ska dock tillåtas.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska arrangemang för eventuella avgifter, antingen fasta eller villkorade av de värdepapperiserade exponeringarnas volym eller resultat eller utvecklingen av relevanta marknadsreferensvärden, som ska betalas till bibehållaren med prioritet för att ersätta den bibehållaren för eventuella tjänster som tillhandahålls värdepapperiseringen, anses vara förenliga med de krav på bibehållat intresse som fastställs i den punkten endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Avgiftsbeloppet fastställs på grundval av armlängdsprincipen med hänsyn till jämförbara transaktioner på marknaden.
- b) Avgifterna är strukturerade som en ersättning för tillhandahållandet av tjänsten och skapar inte en prioriterad fordran i kassaflödena för värdepapperiseringen som i praktiken minskar det bibehållna intresset snabbare än den överförda räntan.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

Vid tillämpning av led a får avgiftsbeloppen, i avsaknad av jämförbara transaktioner på den relevanta marknaden, uppfylla kravet att dessa avgifter ska fastställas på armlängds avstånd om dessa avgifter fastställs med hänvisning till avgifter som ska betalas vid liknande transaktioner på andra marknader, eller fastställs med hjälp av värderingsmått som på lämpligt sätt beaktar typen av värdepapperisering och den tjänst som tillhandahålls.

Villkoren i första stycket leden a och b ska inte anses vara uppfyllda om avgifterna garanteras eller ska betalas i någon form, helt eller delvis innan tjänsten tillhandahålls efter stängning, och det faktiska väsentliga ekonomiska intresset netto efter avdrag är lägre än det lägsta ekonomiska intresse netto som krävs enligt det bibehållandealternativ som valts bland de alternativ som anges i artikel 6.3 a–e i förordning (EU) 2017/2402.

Artikel 16

Uppfyllande av kravet på bibehållande vid värdepapperiseringar av egna emitterade skuldinstrument

Om en enhet värdepapperiserar sina egenemitterade skuldinstrument, inbegripet säkerställda obligationer i enlighet med definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162⁽⁸⁾, och värdepapperiseringens underliggande exponeringar uteslutande består av dessa egna emitterade skuldinstrument, ska kravet på bibehållande i artikel 6.1 i förordning (EU) 2017/2402 anses vara uppfyllt.

Artikel 17

Krav på bibehållande i återvärdepapperiseringar

1. För återvärdepapperiseringar som tillåts i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2017/2402 ska en bibehållare behålla det väsentliga ekonomiska intresset netto i förhållande till varje respektive transaktionsnivå.
2. Genom undantag från punkt 1 ska originatorn för en återvärdepapperisering inte vara skyldig att behålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto på transaktionsnivån för återvärdepapperiseringen om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Originatorn för återvärdepapperiseringen är också originatorn och bibehållaren av den underliggande värdepapperiseringen.
 - b) Återvärdepapperiseringen backas upp av en grupp exponeringar som endast omfattar exponeringar eller positioner som bibehållits av originatorn i den underliggande värdepapperiseringen utöver det minimum av ekonomiskt intresse netto som krävs före ursprungstidpunkten för återvärdepapperiseringen.
 - c) Det finns ingen löptidsobalans mellan de underliggande värdepapperiseringspositionerna eller exponeringarna och återvärdepapperiseringen.
3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska en ny tranchuppdelning av en emitterad tranch av värdepapperiseringens originator till sammanhängande trancher inte utgöra en återvärdepapperisering.

Artikel 18

Tillgångar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering

1. Vid tillämpning av artikel 6.2 i förordning (EU) 2017/2402 ska tillgångar i originatorns balansräkning som enligt dokumentationen för värdepapperiseringen uppfyller godtagbarhetskriterierna anses vara jämförbara med de tillgångar som ska överföras till specialföretaget för värdepapperisering om båda följande villkor är uppfyllda vid tidpunkten för valet av tillgångar:
 - a) Det förväntade resultatet för både de tillgångar som ska innehas vidare i balansräkningen och de tillgångar som ska överföras bestäms av liknande faktorer.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).

b) På grundval av indikationer, inklusive tidigare resultat och tillämpliga modeller, kan det rimligen förväntas att resultatet för de tillgångar som ska fortsätta att hållas i balansräkningen inte kommer att bli betydligt bättre under den tidsperiod som avses i artikel 6.2 i förordning (EU) 2017/2402 än resultatet för de tillgångar som ska överföras.

2. Vid bedömningen av om originatorn har uppfyllt kraven i artikel 6.2 i förordning (EU) 2017/2402 ska det beaktas om originatorn har vidtagit några åtgärder för att följa den artikeln, och i synnerhet om originatorn har infört interna riktlinjer, förfaranden och kontroller för att förhindra att tillgångar med sämre genomsnittlig kreditkvalitet än jämförbara tillgångar i balansräkningen systematiskt eller avsiktligt väljs ut för värdepapperisering.

3. En originator ska anses ha följt artikel 6.2 i förordning (EU) 2017/2402 om det efter värdepapperiseringen inte finns några exponeringar kvar i originatorns balansräkning som är jämförbara med de värdepapperiserade exponeringarna, förutom de exponeringar som originatorn redan enligt avtal har åtagit sig att värdepapperisera, och förutsatt att detta tydligt har meddelats investerarna.

Artikel 19

Serviceföretaget ska ha sakkunskap om traditionella värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar

1. När det gäller traditionella värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar ska serviceföretag anses ha sakkunskap när det gäller att förvalta exponeringar av liknande slag som de värdepapperiserade exponeringar som avses i artikel 6.1 fjärde stycket i förordning (EU) 2017/2402 om ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Ledamöterna i serviceföretagets ledningsorgan och den personal i ledande ställning som inte är ledamöter i ledningsorganet och som ansvarar för förvaltning av exponeringar av liknande art som de värdepapperiserade har tillräckliga kunskaper och kompetens när det gäller förvaltning av sådana exponeringar.

b) Serviceföretagets verksamhet, eller dess konsoliderade grupp för redovisnings- eller tillsynsändamål, har inkluderat förvaltning av exponeringar av liknande art som de värdepapperiserade i minst fem år före datumet för värdepapperiseringen.

c) Samtliga följande punkter är uppfyllda:

i) Minst två av ledmöterna i serviceföretagets ledningsorgan har minst fem års relevant yrkeserfarenhet, på personlig nivå, av förvaltning av exponeringar av liknande art som de värdepapperiserade.

ii) Personer i ledande ställning, andra än ledamöter i ledningsorganet, som ansvarar för serviceföretagets förvaltning av nödlidande exponeringar ska ha minst fem års relevant yrkeserfarenhet av förvaltning av sådana exponeringar på personlig nivå.

iii) Serviceföretagets förvaltningsfunktion backas upp av ett backup-serviceföretag som uppfyller kraven i led b.

2. Serviceföretag ska styrka och redovisa sin yrkeserfarenhet tillräckligt detaljerat för att göra det möjligt för institutionella investerare att uppfylla sina skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402, samtidigt som tillämpliga sekretesskrav respekteras.

Artikel 20

Upphävande

Delegerad förordning (EU) nr 625/2014 ska upphöra att gälla, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43.6 i förordning (EU) 2017/2402.

*Artikel 21***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 juli 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande